

KOMMISSORIUM

for SSP Enkeltsagsbehandling

SSP København

VERSION 3

INDHOLD

BAGGRUND	3
FORMÅL	3
OPGAVE	3
MÅLGRUPPE	3
NIVEAUINDDELING	4
Niveau 1: Tidlig bekymring	4
Niveau 2: Alvorlig bekymring eller førstegangskriminalitet	4
Niveau 3: Gentagen, alvorlig kriminalitet	4
Niveau 4: Personfarlig eller anden alvorlig kriminalitet	4
ORGANISERING OG ANSVARSFORDELING	5
Ansvarlige myndigheder	5
SSP-ledergrupper	5
SSP-koordinationsgrupper	5
Overlevering fra SSP til SSP+	6
SSP-lokaludvalg	6
VURDERING AF DEN UNGES RISIKO- OG BESKYTTELSESFAKTORER	6
Håndtering af bekymringsgrupper i SSP-regi	7
DEN RETLIGE RAMME FOR SSP-SAMARBEJDET OM ENKELTSAGER	8
Retsplejelovens § 115: Udveksling af personoplysninger	8
Databeskyttelsesforordningen (GDPR) og Forvaltningsloven: Behandling af personoplysninger i SSP-samarbejdet	8
Notat- og journaliseringspligt	9
Oplysningspligt og aktindsigt	9
KILDER	10

Baggrund

Kommissorium for SSP Enkeltsagsbehandling i København har til formål at beskrive rammerne for behandlingen af enkeltsager og dermed sikre kvaliteten blandt andet gennem ensartede arbejdsgange på tværs af byen. Styrkelsen af SSP Enkeltsagsbehandling er foretaget som led i SSP Københavns strategiske arbejde for at sikre kriminalitetstruede børn og unge lige adgang til den rette hjælp, uanset hvor i byen de bor. SSP Enkeltsagsbehandling har fået nye og opdaterede arbejdsgange, arbejdsredskaber og ansvarsfordeling, som er med til at understøtte SSP Københavns strategiske mål. En klar procedure for enkeltsagsbehandlingen skal danne rammen for SSP-organisationens koordinering og rettidige håndtering af konkrete kriminalitetsbekymringer, så en kriminel løbebane forebygges eller brydes.

Den individorienterede indsats er et centralt element i SSP Københavns kriminalitetsforebyggende arbejde med børn og unge, og SSP København har siden 2008 behandlet enkeltsager. Rammerne for enkeltsagsbehandlingen er ikke fastlåste, men skal løbende tilpasses udviklingen på arbejdsområdet, så enkeltsagerne håndteres til københavnske børn, unge og familiers bedste. Kommissoriet vil blive fulgt op af en guide til SSP Enkeltsagsbehandling, som skal understøtte de fagprofessionelles praksis, hvorfor guiden opdateres løbende.

Formål

SSP Enkeltsagsbehandling udgør SSP Københavns kriminalpræventive individindsats, som i samspil med SSP Københavns gruppeindsatser og beredskab arbejder for at mindske kriminaliteten og øge trygheden blandt børn og unge i København. I SSP Enkeltsagsbehandling drøfter relevante parter den kriminalitetstruede unges livssituation for at koordinere en helhedsorienteret og målrettet kriminalpræventiv indsats, hvor de deltagende parter bidrager til at forhindre eller bryde den unges kriminelle løbebane.

Opgave

SSP Enkeltsagsbehandling har til opgave at varetage kriminalitetsbekymringer vedrørende enkeltpersoner gennem faglig koordinering mellem flere forvaltninger og politiet. Når SSP København modtager en konkret kriminalitetsbekymring, videregives sagen til drøftelse i SSP-koordinationsgruppen for det pågældende lokalområde. På baggrund af en helhedsorienteret vurdering af den unges risiko- og beskyttelsesfaktorer, drøftes sagen, hvorpå relevante indsatser koordineres og iværksættes.

Målgruppe

SSP Enkeltsagsbehandling håndterer kriminalitetsbekymringer vedrørende alle børn og unge i alderen 10-17 år i Københavns Kommune – fra den tidlige bekymring til sigtelse for alvorlig kriminalitet.

Niveauinddeling af SSP-enkeltsager

I SSP Enkeltsagsbehandling arbejder vi ud fra niveauinddelinger af enkeltsagerne, som kategoriseres i 4 niveauer afhængigt af den unges situation og enkeltsagens karakter. Hvert niveau er defineret ved særlige karakteristika samt tilhørende retningslinjer for de forskellige SSP-parters handlinger og forpligtelser i samarbejdet om en konkret bekymring. Niveaubeskrivelserne skal være med til at sikre den rette kriminalpræventive koordinering, således at alle børn og unge får en ensartet og rettidig behandling af høj kvalitet.

Niveau 1: Tidlig bekymring

I niveau 1-sager er der en tidlig bekymring for kriminalitet. En tidlig kriminalitetsbekymring kan eksempelvis rejses i forbindelse med, at den unge:

- viser tegn på mistriivsel og ændret adfærd i f.eks. skole og klub – herunder mange udeblivelser
- begår grænseoverskridende handlinger over for andre børn, unge eller voksne
- ses i periferien af utryghedsskabende unge- og voksengrupperinger
- har en adfærd, der kan vække mistanke om kriminalitet.

Niveau 2: Alvorlig bekymring eller førstegangskriminalitet

I niveau 2-sager er der en alvorlig kriminalitetsbekymring, eller den unge har begået førstegangskriminalitet. En kriminalitetsbekymring på niveau 2 kan eksempelvis rejses i forbindelse med, at den unge:

- er registreret i flere niveau 1-bekymringssager
- vurderes at være i øget kriminalitetsrisiko ud fra en helhedsbetragtning af den unges livssituation (risiko- og beskyttelsesfaktorer)
- er antruffet af politiet i bekymrende sammenhænge (destruktive subkulturer eller rocker- og bandemiljøer)
- er sigtet eller dømt i et kriminelt forhold.

Niveau 3: Gentagen, alvorlig kriminalitet

I niveau 3-sager har den unge begået flere kriminelle handlinger. En kriminalitetsbekymring på niveau 3 kan eksempelvis rejses i forbindelse med, at den unge:

- er registreret i flere niveau 2-enkeltsager, hvor den unge er sigtet eller dømt i et kriminelt forhold
- har været tilbageholdt, sigtet eller dømt én eller flere gange for alvorlig kriminalitet
- vurderes som en del af en destruktiv subkultur eller rocker- og bandemiljøer.

Niveau 4: Personfarlig eller anden alvorlig kriminalitet

I niveau 4-sager har den unge gennem en periode begået flere kriminelle handlinger. En kriminalitetsbekymring på niveau 4 kan eksempelvis rejses i forbindelse med:

- grov vold
- røveri
- overfald
- anvendelse af våben
- at den unge har været tilbageholdt, sigtet eller dømt én eller flere gange for alvorlig kriminalitet.

Organisering og ansvarsfordeling

De ansvarlige myndigheder i SSP Enkeltsagsbehandling har et fælles ansvar for at sikre en tværfaglig koordinering af de enkelte bekymringssager, således at drøftelsen i SSP-regi kan skabe et kvalificeret grundlag for myndighedsaktørernes videre sagshåndtering.

Ansvarlige myndigheder

Myndigheder med ansvar for SSP Enkeltsagsbehandling:

- Socialforvaltningen (SOF)
- Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF)
- Københavns Politi

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen (BIF), Kultur- og Fritidsforvaltningen (KFF) og Kriminalforsorgen er ligeledes en del af det formaliserede SSP-samarbejde og kan efter konkret behov inddrages i SSP Enkeltsagsbehandling.

SSP-ledergrupper

SSP-ledergruppen har det overordnede ansvar for, at enkeltsager behandles rettidigt og korrekt, og at de forskellige parter deltager som aftalt. Herudover kan ledergruppen efter behov involveres i særligt komplicerede eller problematiske enkeltsager. Ledergruppen orienteres løbende om udvikling i antallet af niveausager samt om generelle kriminalitetstendenser i det pågældende SSP-område. Ledergruppen har desuden ansvaret for at sikre, at de siddende repræsentanter i SSP-koordinationsgrupper og lokaludvalg besidder de rette kompetencer, samt deltager i relevante SSP-kurser.

Mødekadencen for den enkelte SSP-ledergruppe er én gang om måneden.

Faste ledelsesrepræsentanter fra de ansvarlige forvaltninger og myndigheder:

- Socialforvaltningen (SOF)
- Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF)
- Kultur- og Fritidsforvaltningen (KFF)
- Københavns Politi

SSP-koordinationsgrupper

SSP-koordinationsgruppens parter har ansvaret for behandling af alle kriminalitetsbekymringer, dvs. koordineringen af alle enkeltsager på niveau 1, 2, 3 og 4. I koordinationsgruppen udvælges ansvarspersoner med relevant viden og handlekompetence til at håndtere behandlingen af en sag. Koordinationsgruppen kan inddrage områdets SSP-lokaludvalg med henblik på kvalificering af bekymringen, ligesom lokaludvalsrepræsentanter kan indgå i konkrete indsatser efter relevans.

SSP-koordinationsgrupper har desuden ansvar for at holde SSP-lokaludvalg og SSP-ledergrupper orienteret omkring generelle kriminalitetsudfordringer.

Mødekadencen for SSP-koordinationsgrupper er hver 14. dag, men de kan mødes oftere efter behov.

Faste repræsentanter fra de ansvarlige forvaltninger og myndigheder:

- Borgercenter Børn og Unge (BBU), Socialforvaltningen (SOF)
- Kommunale og selvejende fritids- og ungdomsklubber, folke- og ungdomsskoler samt Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU), Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF)
- Københavns Politi

Overlevering fra SSP til SSP+

Når den unge er mellem 17½ og 18 år, kommer områdets SSP-koordinationsgruppe med en vurdering af, om bekymringssagen skal overdrages til SSP+. Ved nye niveau 3 og 4 sager, hvor den unge er mellem 17 og 18 år, skal der som et led i koordineringen tages stilling til, om den unge er i målgruppen for videre koordinering i SSP+.

SSP+ koordinationsgruppen er ansvarlig for koordinering af enkeltsager vedrørende unge mellem 17½ og 25 år. I SSP+ koordinationsgruppen indgår repræsentanter fra Socialforvaltningen (SOF), Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF), Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen (BIF), Kriminalforsorgen (KRFO) samt Københavns Politi.

SSP-lokaludvalg

SSP-lokaludvalg har i SSP Enkeltsagsbehandling til opgave at foretage en opsporing af potentielt kriminalitetstruede unge i lokalområdet og at videregive bekymringssager til SSP-koordinationsgruppen. Derudover har SSP-lokaludvalg til opgave at drøfte det aktuelle kriminalitetsbillede i bydelen, fælles udfordringer og kriminalitetstendenser i lokalområdet. Dertil kan repræsentanter i lokaludvalget understøtte koordinationsgruppens behandling af konkrete enkeltsager ved at bidrage med relevant viden og lokalkendskab.

Mødekadencen for det enkelte SSP-lokaludvalg er én gang om måneden.

Faste repræsentanter fra de ansvarlige forvaltninger og myndigheder:

- Borgercenter Børn og Unge (BBU), Socialforvaltningen (SOF)
- Kommunale og selvejende fritids- og ungdomsklubber, folke- og ungdomsskoler samt Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU), Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF)
- Politi- og socialfaglige forebyggere, Forebyggelsessekretariat i Københavns Politi
- Det lokale nærpolti/Din Betjent, Københavns Politi
- Biblioteker, kulturhuse, idrætsanlæg og andre kulturinstitutioner, Kultur- og Fritidsforvaltningen (KFF).

I lokaludvalgene kan der også være repræsentanter fra relevante samarbejdspartner som eks. de boligsociale helhedsplaner, de frie grundskoler mv.

Vurdering af den unges risiko- og beskyttelsesfaktorer

Når SSP-koordinationsgrupper mødes omkring enkeltsagsbehandling, er formålet at kvalificere den enkelte kriminalitetsbekymring gennem en helhedsorienteret drøftelse med bidrag fra politi og de repræsenterede forvaltninger. Denne drøftelse foretages med inspiration fra evidensbaserede metoder og parametre, herunder de validerede, socialfaglige redskaber Youth Level of Service – Case Management Inventory (YLS/CMI) (se fodnote 1) og Level of Service/Risk-Need-Responsivity (LS/RNR) (se fodnote 2), som Socialforvaltningen anvender til at vurdere enkeltpersoners risiko for at begå eller falde tilbage til kriminalitet. SSP Enkeltsagsbehandling gør brug af delelementer fra disse redskabers systematik for at skabe ensartethed i sprog og fokusområder på tværs af aktørerne i SSP-samarbejdet.

(1) Redskabet YLS/CMI – Socialstyrelsen - Viden til gavn 2021

(2) Risiko-, behovs- og responsivitetsprincipperne (RNR) – Vidensportalen på det sociale område 2021

For at sikre et helhedsorienteret perspektiv på den unges livssituation, belyser SSP-koordinationsgrupperne følgende fokusområder i deres enkeltsagsbehandling:

- kriminalitetshistorik
- beskæftigelse og uddannelse
- familie
- fritid
- omgangskreds
- misbrug
- holdninger
- psykisk sårbarhed

Inden for disse fokusområder arbejder SSP-koordinationsgruppen med at identificere risikofaktorer- og beskyttelsesfaktorer, der synes at have stor betydning for den unges videre adfærd i forhold til kriminalitet. Drøftelse af disse faktorer giver koordinationsgrupperne indikationer på, hvilke tiltag der vil have den størst kriminalitetsforebyggende effekt i den unges liv. Dermed kan vurderingsredskaberne med sine fokusområder og principper om risiko, behov og modtagelighed understøtte SSP-koordinationsgruppernes bevægelse fra bekymring til konkret aftale.

Håndtering af bekymringsgrupper i SSP-regi

I SSP-samarbejdet har vi et særligt fokus på håndteringen af grupper. For nogle grupper bliver bekymrende (utryghedsskabende) adfærd og kriminalitet et socialt samlingspunkt, hvor den kriminelle og bekymrende adfærd forstærkes. Samtidig kan bekymringsgrupper udgøre en del af en kriminel fødekæde og blive et mål for rekruttering til organiserede kriminelle grupperinger.

Derfor er screening en hyppigt anvendt metode til tidligt og præcist at få et indblik i en gruppe, der bekymrer. SSP København benytter screeningsmetoden, når vi ønsker et større kendskab til en gruppe, der bekymrer og dermed større præcision i vores handlinger. Formålet med screeningen afhænger af, om gruppen er kendt på forhånd eller ej. Screeningsens vigtigste bidrag er at få et fokus på gruppen som en helhed, herunder gruppens interne gruppedynamik (fx om en ung er medløber, mest toneangivende eller andet) og hvordan gruppens bekymrende adfærd kommer til udtryk. Gennem screeningen handler det ligeledes om at blive klogere på, hvorvidt allerede igangsatte tiltag er de rigtige, eller om det kan være nødvendigt at omlægge eller tilføje til en eksisterende indsats. Det kan både være indsatser rettet mod den enkelte og mod dele eller hele gruppen. Screeningsmetoden er derfor med til at sikre videndelingen omkring gruppen mellem forskellige aktører, ofte også på tværs af bydele. Screening, som værktøj, kan fx kan betyde, at der skal indkaldes til ad hoc møder, men den foretages i udgangspunktet i eksisterende mødefora, når der opstår udfordringer med grupper af kriminalitetstruede unge.

På baggrund af screeningen er det muligt, jf. ovenstående afsnit, at vurdere de unge i gruppens risiko- og beskyttelsesfaktorer og igangsætte tiltag over for gruppen som helhed og/eller som individer. Drøftelse og videregivelse af oplysninger er i overensstemmelse med SSP-samarbejdets primære hjemmel, Retsplejelovens §115.

Den retlige ramme for SSP-samarbejdet om enkeltsager

Retsplejelovens § 115: Udveksling af personoplysninger

Al udveksling af personoplysninger mellem offentlige myndigheder i enkeltsagsbehandlingen beror på retsplejelovens § 115. Denne bestemmelse muliggør udveksling af oplysninger om enkeltpersoners private forhold, når denne udveksling er nødvendig af hensyn til det kriminalitetsforebyggende samarbejde. Retsplejelovens § 115 udgør dermed SSP Enkeltsagsbehandlings retlige rygrad, idet udveksling af personoplysninger på tværs af myndigheder er en forudsætning for koordinering og iværksættelse af en indsats.

Muligheden for at videregive oplysninger jf. § 115 er bred. Kravet er kort sagt, at det skal være nødvendigt af hensyn til det kriminalpræventive samarbejde.

For at dele oplysninger om de unge, skal SSP København dog generelt i løbet af SSP-samarbejdet overveje om:

1. Behandlingen af oplysningerne om den enkelte sker som led i SSP-samarbejdet.
2. Behandlingen af oplysningerne om den enkelte er rimelig og saglig.
3. Behandlingen af oplysningerne er nødvendig for at kunne løse SSP-samarbejdets opgave.

Vurderingen af ovenstående betingelser skærpes ved behandling af følsomme og fortrolige oplysninger. Det kræver derfor en ekstra opmærksomhed, når det vurderes, om betingelserne ovenfor er opfyldt ved behandlingen af følsomme og fortrolige oplysninger. Er behandlingen i det lys nødvendig, er det dog tilladt at behandle oplysningen.

Det fremgår af retsplejelovens § 115, stk. 4, at politiet, institutionerne og myndighederne ikke er forpligtet til at videregive oplysninger i forbindelse med SSP-samarbejdet. Københavns Kommune, Københavns Politis samt Kriminalforsorgen er dog af den opfattelse, at der med henblik på at anlægge et helhedsorienteret blik på bekymringen for den enkelte borger som udgangspunkt deles SSP-relevante personoplysninger i SSP-samarbejdet, så parterne i fællesskab kan iværksætte en effektiv kriminalpræventiv indsats.

Databeskyttelsesforordningen (GDPR) og Forvaltningsloven: Behandling af personoplysninger i SSP-samarbejdet

Retsplejelovens § 115 suppleres af databeskyttelsesforordningen (GDPR) og Forvaltningsloven, når det vedrører indhentning, anvendelse og håndtering af de udvekslede personoplysninger.

For at SSP Enkeltsagsbehandlingen kan bane vej for den rette hjælp til kriminalitetstruede børn og unge, er det nødvendigt at behandle personoplysninger. En personoplysning defineres som enhver form for information, der kan henføres til en bestemt person, også selv om personen kun kan identificeres, hvis oplysningen kombineres med andre oplysninger. Enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelig efter bestemte kriterier, er omfattet af EU's databeskyttelsesforordning (GDPR) fra 2018.

Ved inddragelse af følsomme, fortrolige oplysninger i enkeltsagsbehandlingen, skal aktørerne foretage ekstra overvejelser om, hvorvidt behandling af pågældende oplysninger er rimelig, saglig og nødvendig for løsning af opgaven. Dermed er registrering af personoplysninger i SSP Enkeltsagsbehandling udelukkende et styringsværktøj, der skal sikre den nødvendige videndeling, samt at den mest hensigtsmæssige indsats kan iværksættes af de respektive forvaltninger.

Notat- og journaliseringspligt

SSP Enkeltsagsbehandlingens notatpligt bygger på de såkaldte ulovbestemte forvaltningsretlige grundsætninger, mens journaliseringspligten udspringer af offentlighedslovens § 15.

SSP har notatpligt af væsentlige sagsekspeditionsskridt af hensyn til, at det efterfølgende skal være muligt at dokumentere samt kontrollere myndighedernes ageren. Væsentlige sagsekspeditionsskridt i SSP-samarbejdet kan omhandle koordinering af de deltagende myndigheders arbejdsopgaver, beslutning om den indsats, der skal iværksættes for den unge, og orientering af den unges forældre.

Alle enkeltsagsbehandlingens dokumenter med notatpligtige oplysninger skal journaliseres i relevant fagsystem.

Kommunikation mellem statslige og kommunale aktører sker fortrinsvis gennem de sikre funktionspostkasser.

Oplysningspligt og aktindsigt

I henhold til EU's databeskyttelsesforordning (GDPR) skal Københavns Kommune orientere en borger og/eller dennes forældre eller myndighedsindehaver, såfremt der behandles og registreres oplysninger om pågældende. Det betyder, at når der i SSP-samarbejdet indsamles og udveksles personoplysninger, er SSP-lokaludvalg og SSP-koordinationsgrupper som udgangspunkt forpligtet til at oplyse den unge og/eller dennes forældremyndighedsindehavere herom. Denne oplysningspligt gælder dog ikke, hvis SSP-aktørerne vurderer, at orientering af den enkelte unge og/eller forældremyndighedsindehaverne i alvorlig grad vil forhindre formålet med den pågående sagsbehandling og dermed være til hinder for det kriminalpræventive arbejde. Dette hensyn skal, sammen med hensynet til den unges umiddelbare ret til at blive orienteret, indgå i SSP-lokaludvalget og SSP-koordinationsgruppens overvejelser om, hvorvidt den unge og/eller dennes forældremyndighedsindehavere skal orienteres i den konkrete sag.

Ifølge offentlighedsloven og forvaltningsloven har alle borgere ret til at søge om aktindsigt, og det er derfor vigtigt, at der tages højde for dette i udfyldningen af SSP-bekymringsskabelonen og generelt i den skriftlige håndtering og behandling af sagen. Myndigheden bør altid overveje at give aktindsigt i videre omfang efter princippet om meroffentlighed (FL § 10).

Kilder

- [Behandling af personoplysninger i SSP-samarbejdet \(Justitsministeriet 2018\)](#) [Behandling af personoplysninger i SSP-samarbejdet \(datatilsynet.dk\)](#)
- [Vejledning om de registreredes rettigheder \(Datatilsynet 2018\)](#) [registreredes-rettigheder.pdf \(datatilsynet.dk\)](#)
- [Databeskyttelsesforordningen - En introduktion til de kommende, nye regler om beskyttelse af personoplysninger \(Erhvervsstyrelsen, Datatilsynet, Digitaliseringsstyrelsen og Justitsministeriet 2017\)](#) [Brev \(datatilsynet.dk\)](#)